

ВЕШТИНОМ ПРОТИВ СНАГЕ

Један од мајстора који су допринели изузетно високом и квалитетном развоју аикидоа у Југославији је и Јоџи Фуџимото, носилац петог дана. Захваљујући разумевању Аикикај савеза Италије, чији је он члан, сваке године се у Београду одржавају викенд-семинари у просторијама ДТВР — Партизан (у Улици Бошка Петровића бр. 3).

Шта је у ствари аикидо? — питамо мајстора Фуџимотоа.
— То је веома тешко рећи укратко. Обично се дефиниција своди на име које значи: пут постизања хармоније са Уни-верзумом, али је то прилично неразумљиво за људе који се не баве аикидоом. Ближе речено — то је пут ка постизању мира... унуташњег мира у човеку. Тај унутрашњи мир би значео и мир на целој земљи јер људи који су постигли унутрашњи мир постижу и спољашњи мир међу људима.

Аикидо има и једно друго име: МИСОГИ, што значи — про-чишћавање духа и тела. Цео аикидо представља један вид концентрације, значи да је веома заступљена филозофија, а не само гола жеља да се у борби нападач повреди.

Од када се бавите аикидоом?
— Не сећам се најбоље почетка али од своје треће-четврте године почео сам да се бавим кендом и другим борилачким вештинама. Тако сам срео учитеља аикидоа и заволео ту вештину. Њоме се озбиљно бавим већ двадесетак година...

Које су главне врлине аикидоа?

— О Сенсеи Морихеи Уешиба је прихватио борилачке вештине нешто дубље него остали учитељи. То значи да је мислио да није битан само технички део већ и философска поставка борилачких вештина. Главна одлика аикидоа је да је он борилачка вештина, а не спорт, и да нема такмичења. То је оно што га издваја јер су и мотиви самог вежбања, тренирања и рада у аикидоу другачији...

Постоји ли опасност, због тако дубоког приступа, да се аикидо погрешно протумачи?

— Да, могуће су грешке ако се погрешно ради... ако се погрешно приступи изучавању аикидоа. То се не може једноставно објаснити јер, као што

рекох, није битна само техника већ и идеја.

Која?

— Аикидо је вештина у којој доминира идеја да се нападач, иако је напао, не повреди већ на један ефектан начин доведе у безопасан положај. На тренинзима се пуно пажње посвећује телу: зглобовима, костима, нервима, и то позитивно утиче на формирање младог човека — и телесно и духовно.

Могу ли се и старији бавити аикидом?

— О Сенсеи (велики учитељ) Морихеи Уешиба имао је 86 година када је умро а ипак је последњих година држао тренинге.

Да ли сте задовољни радом у Југославији?

— Доста сте се променили за протеклих пет година, када сам први пут био. Тада сте били много ратоборни и груби. Данас не постоји нека разлика између вас и, рецимо, Италијана, са којима радим у Милану. Међутим, код вас постоје неки клубови који не сарађују са јапанским мајсторима.

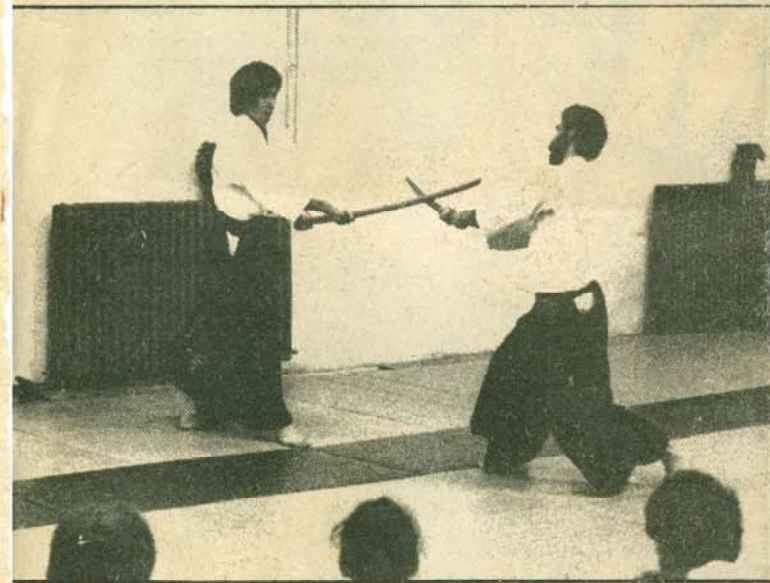
„УБЕДИТИ“ НАПАДАЧА

Аикидо се код нас у свом почетку развијао под окриљем џудо клуба Партизан и окупљао је свега неколико чланова. Тек по успостављању везе са јапанским мајсторима, који раде у Италији, долази до већег успона ове изузетне борилачке вештине.

У Југославији данас има 11 мајстора који су положили пред јапанским мајсторима. Један од најбољих је Јовица Станојевић, апсолвент на Факултету физичке културе у Београду. Он је ове године положио испит за трећи дан у Фиренци пред мајстором Тадом Хирошијем, носиоцем осмог дана. То је код нас највиши степен, који има још само Мирно Јовандић.

Zdravoの読者の皆様、
初めまして。
藤本 洋二
(Fuji moto)

ВЛАДАТИ ПОКРЕТОМ, ТЕЛОМ — ФУѢИМОТО И ЈОВИЦА СТАНОЈЕВИЋ

Јовице, да ли је аикидо искључиво вештина самоодбране?

— И аикидо је комплексна вештина, а самоодбрана је само његов мањи део. Самоодбрана није сама себи циљ већ последица искреног приступа упражњавања ове вештине.

Зашто аикидо није спорт?

— У аикидоу постоји велики број веома опасних захвата који би, примењени у спортекеј борби, представљали велику опасност за такмичаре. То је разлог што је аикидо остао само — вештина. У неким ста-

СТОПИТИ СЕ СА ПРИРОДОМ

рим вештинама које су данас прешле у спорт (карате, џудо) забрањени су сви веома опасни удари и захвати. Аикидо је остао онакв каквим га је створио његов творац О Сенсеи Морихеи Уешиба.

Како се поред толико опас-

них захвата одржавају тренинзи?

— Увежбавање се врши у облику тзв. кате са партнером где је могућност повређивања сведена на најмању могућу меру јер „нападач“ зна коју ће технику одбране да примени његов партнер...

У чему се састоји техника аикидоа?

— Аикидоа (онај ко тренира аикидо) користи технику тзв. кружног кретања која омогућава да се уклопи у напад, да га контролише и на крају, неутралише. То би било шематски, а сликовито то би изгледало овако: у тренутку напада ударац се не блокира (као, рецимо у каратеу) већ се поменутим техником кретања избегава, нападач одлази у празно и то га за тренутак збуњује. Тај тренутак се користи да се уз минимум снаге нападач изведе из равнотеже коришћењем одговарајуће полуге — захвата и доведе у положај из којег не може поново да нападне.

Захваљујући префињености технике могуће је контролисати интензитет захвата тако да не дође до повређивања — јер основни мото аикидоа је да човеку не треба нанети повреду, већ га на ефектан начин спречити да тебе не повреди и наравно — „убедити“ га да је погрешно самим тим што је напао.

БУ ЈЕ —
ЉУБАВ

Аикидо је једна од најлепших борилачких вештина које су нам дошле из Јапана. Историјат аикидоа може се повезати са биографијом његовог твораца великог учитеља Морихеи Уешибе који је рођен 1883.

Као мали, веома често је био присутан кад су политички противници физички нападали његовог оца. Тада се закleo да ће да постане јак како би могао да га брани од насилника. Почео је да вежба и ускоро је испунио тај свој завет: постао је тако јак да се по околним селима причало о његовој снази.

У то време је кроз његово село пролазио један познати мајстор џиџице и Уешиба га је замолио да га узме за ученика. После кратког времена овладао је техником те вештине и потом ишао од једног до другог мајстора изучавајући многе старе борилачке вештине. Између осталог, овладао је техником ја-

ВЕЛИКИ УЧИТЕЉ
МОРИХЕИ УЕШИБА

панског мачевања, руковања копљем и штапом и напoкoн — техником аикиџице, која је имала пресудни утицај на развој аикидоа.

Иако је овладао свим тим школама (значи, поред снаге стекао и вештину), Уешиба није био задовољан јер је увидео сву релативност таквог приступа борилачким вештинама. Због тога се, по тадашњем јапанском обичају, повукао у планину и посветио медитацији и дубоком размишљању у нади да ће он успети да пронађе неки нови приступ.

Пресудан моменат у тим размишљањима је био откриће да је победа релативна и да нема апсолутних победника. Видео је да нико није толико јак да би увек могао да побеђује и да је највећи противник једног борца мржња и гнев. То је био један сасвим нови приступ и до данас се сачувала мисао коју је изрекао Уешиба: БУ је љубав. (БУ — борба). На тим основама почео је да ствара аикидо 1925, али све до 1948. није било неког већег и виђенијег резултата. Тек после 1948. долази до наглог развоја аикидоа који у Европу стиже 1951, а у Југославију 1969, исте године када је умро његов творац Морихеи Уешиба.